

Bilag.

Miljøministerens notat til udvalget.

Under miljøminister Holger Hansens samråd med folketingets miljøudvalg den 29. maj 1974 blev rejst følgende spørgsmål ad forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i København den 5. april 1974 undertegnede overenskomst mellem Danmark og Sverige om beskyttelse af Øresund mod forurening:

„Hvorledes skal man afgrænse vandområder med dårlig vandfornyelse?“ Herunder blev det direkte spurgt, om man f. eks. opfattede Køge Bugt-området som et område med dårlig vandfornyelse.

„Kunne de krav, der i overenskomsten stilles til de industrielle spildevandsudledninger, ikke være udformet mere præcist?“

Hvad angår det første spørgsmål, kan bemærkes, at evt. tvivlsspørgsmål om afgrænsningen af vandområder henvises til den dansk-svenske kommission, der skal forestå det videre samarbejde om beskyttelsen af Øresund.

Under forhandlingerne om overenskomstens ordlyd afgrænsede man i hovedtræk områder med dårlig fornyelse, idet der var enighed om, at 3 bugter på svensk side og det indre af Køge Bugt på dansk side faldt ind under denne kategori. Den nærmere afgrænsning af disse bugter samt spørgsmålet om eventuel inddragelse af andre vandområder under denne kategori kan imidlertid ikke fastsættes i dag, da det kræver visse detailundersøgelser.

Det bliver en af kommissionens første opgaver at tage stilling til dette spørgsmål.

Hvad angår spørgsmålet om udformningen af de krav, der i overenskomsten stilles

til de industrielle spildevandsudledninger, kan følgende oplyses:

Både de industrielle og de kommunale spildevandsudledninger skal opfylde samme målsætning — nemlig inden for en 5-årig periode at etablere en sådan rensningsgrad, at der sker en væsentlig forbedring af forholdene for plante- og dyrelivet samt for badeforhold og øvrige rekreative interesser i Øresund.

På grund af det kendskab, man i dag har til mængden og sammensætningen af det kommunale spildevand, er det muligt for dette spildevands vedkommende at opstille præcise krav til den rensning, der vil opfylde den ovennævnte målsætning. Dette er derfor medtaget i overenskomstens ordlyd.

Når det drejer sig om spildevand fra industrielle processer, er forholdene langt mere komplicerede. For at opstille krav, der opfylder målsætningen, er det nødvendigt med en konkret vurdering af hver enkelt virksomhed. En ændring af fabriktionsprocesserne vil ofte være både mere effektiv og hensigtsmæssig end en efterfølgende rensning af spildevandet. Hvis man f. eks. vil opnå den størst mulige genanvendelse, vil det oftest skulle foregå ved en ændring i processen på et meget tidligt stadium. Man vil også meget ofte ved en procesændring kunne opnå en betydelig vandbesparelse, der selvfølgelig også vil give sig udslag i en mindre spildevandsmængde.

Det er således ikke muligt i en overenskomsttekst at opstille præcise krav, der generelt kan dække alle industrier.